Temps Ordinari - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 28/01/2018 - 09:00

Dt 18,15-20
1 Co 7,32-35
Mc 1,21-28

AutoritatEl tema de l'autoritat, i de la seva possible crisi, tant dels pares, com dels mestres, dels polítics o dels que exerceixen qualsevol tipus de càrrec en la societat, és un tema recurrent en els mitjans de comunicació, en publicacions i en diversitat de cercles de la nostra societat.

Per això és oportú, després d'escoltar l'evangeli d'avui, preguntar a què es devia, que, de Jesús, es pogués dir que la seva manera d'ensenyar era amb autoritat. El mateix evangeli apunta que la seva manera d'ensenyar no era com la dels mestres de la Llei. Potser fixant-nos com ho feien ells, per contrast podem albirar el secret de la manera d'ensenyar autoritat de Jesús.

L'ensenyament dels mestres de la llei
Els mestres de la Llei ensenyaven, com els acusarà en altres passatges el mateix Jesús, amb hipocresia, perquè no complien el que ensenyaven, imposaven fortes càrregues a la gent senzilla de les que ells es dispensaven, perquè exigien detalls i oblidaven el principal, perquè ensenyaven amb orgull i supèrbia, des de la superioritat; perquè el que buscaven era ser molt ben considerats pels altres. I aquests, per la seva banda, se sentien humiliats. Sovint els mestres de la Llei formulaven normes que venien dictades pel seu propi interès i conveniència. Podríem dir que era un ensenyament «autoritari».

L'autoritat de Jesús
Evidentment, la forma d'ensenyar i l'autoritat de Jesús no era la mateixa. Era tot el contrari. Jesús ensenyava des de la senzillesa, sense imposicions (només s'imposava als dimonis, al mal que afligia les persones), ensenyava tot el que podia fer bé als altres, el que els feia augmentar la seva sana autoestima, el que els ajudava a créixer. Jesús ensenyava, no des del poder, que imposava i dominava, sinó des de la proximitat i l'amor als oients. Jesús era conseqüent amb el que ensenyava, la seva actuació no es diferenciava de la seva doctrina. Feia èmfasi en el que era important (*"El dissabte era per a la persona i no la persona per al dissabte"*). La misericòrdia estava molt per sobre de la rígida exigència. No buscava la seva lloança, sinó que feia callar els que volien manifestar la seva condició de Fill de Déu o Messies o el volien proclamar rei.

I, el que ensenyava, com dirà en altres passatges, era el que li donava entendre el seu Pare en les llargues estones de pregària, com hem sentit a la primera lectura, parlant del que ha de dir el profeta: *"Ell els dirà tot el que jo li ordenaré ".*

La meva autoritat
Així doncs, tinguem la situació que tinguem, examinem la nostra manera d'exercir l'autoritat. Adquirir autoritat no és aconseguir més poder. L'autoritat no és poder, sinó servei. I per tenir autèntica autoritat, no cal tenir cap càrrec rellevant. Tots tenim la nostra autoritat, la nostra influència en els altres. I, per tant, la nostra autoritat s'ha de basar en la coherència personal. Exercir l'autoritat és valorar, estimar la persona a la que et dirigeixes. I, sobretot, per a exercir l'autoritat cal posar-se abans davant Déu i el seu evangeli, pregar, escoltar, estar atent a la necessitat dels altres i fer el que creguis bo per a ells.

Com més visquem la comunió amb els altres, més autoritat tindrem, perquè ens portarà a un millor coneixement, a dir i a fer el millor per al seu bé. L'Eucaristia és font de comunió. Visquem-la!

ETIQUETES
AUTORITAT ENSENYAMENT MESTRE